

Kontaktní ČOČKY a jezdeckví – jde to dohromady?

**Ano, jde! Nosíte dioptrické brýle a jezdíte na koni?
Tak to nepochybně znáte alespoň některou z těchto situací.**

Jedete v dešti a přemýšlíte, jestli vážně někdo ještě nevynalezl stěračce na brýle, vždyť přes ně není vidět! Nasazujete si přilbu a nožičky brýlí se vám přímo zaryjí do hlavy. Koncentrujete se na jízdárně, ale neustále vás irituje, jak se 'pacičky' brýlí na nose lepí na nos kvůli potu a prachu. Máte koně s výraznými chody, nebo váš kůň uskočí někam stranou a vy přemýšlíte, jestli se věnovat otěžím, nebo zachraňovat brýle na půli cesty na zem. Je jaro, koně přelínávají, a tak se válí v blátě. Vaše brýle jsou tak při čištění kvůli prachu téměř neprůhledné.

Poznali jste se alespoň v jedné z těchto situací? Nebo byste mohli přidat dalších pět? Proč

si ten nejhezčí pohled na svět, tedy z koňského hřbetu, kazit tím, že neuvíдите všechnu tu krásu čistě, kvalitně a bez starosti? Uvažovali jste někdy o tom, jestli nezkusit kontaktní čočky?

Kontaktní čočky pro aktivní lidi

Kontaktní čočky jsou totiž primárně navrhovány pro aktivní lidi, kteří si chtějí užít svůj čas naplno a věnovat se svým koníčkům, ve vašem případě tedy i těm živým. Kromě toho, že vám odpadnou starosti vyjmenované v úvodu článku, získáte i několik dalších benefitů. Například to, že budete mít širší, nebo vlastně úplně, zorné pole. Kontaktní čočky, na rozdíl od brýlí,

totiž ani trochu nelimitují periferní vidění. Také odpadá starost o to, zda vám brýle náhodou neupadnou pod koně, který by je skoro určitě (podle zákona schválnosti) rozšlápnul. Nemusíte se bát, že vám čočka během jízdy vypadne. Doporučujeme samozřejmě vzít si na ježdění na koni čočky, které vám sedí a které jste si už před tím vyzkoušeli. Pochopitelně, též na čočky se lepí prach z prostředí. Lze si však vzít čočky jednodenní, které potom můžete s klidným srdcem vyhodit.

Rada na závěr

Ať už je pro vás ježdění s kontaktními čočkami samozřejmostí, nebo se chystáte právě začít, doporučujeme pořídit si s sebou malý cestovní roztok na čočky, takže vás ani prach z podestýlky, sena nebo srsti nezaskočí. ☺

A jaké mají zkušenosti s kontaktními čočkami naši čtenáři?

Anna REINBERGEROVÁ

Kontaktní čočky jsem začala nosit ve čtrnácti letech po nepříjemném pádu z koně na obličej, kdy jsem si přivodila otřes mozku a zlomila nos. Kdybych tehdy měla brýle, došlo by pravděpodobně ještě k poranění o obroučky. Od té doby patří kontaktní čočky k mému životu. Vzhledem k tomu, že hodně používám periferní vidění, tak brýle pro mne nejsou alternativou a dokonce v nich mívám závratě.

Díky čočkám mohu plnohodnotně závodit jak v drezuře, tak parkuru a dělat všechny nezbytné náročné aktivity kolem koní. Mohu řídit auto s přívěsem i kamion po celé Evropě po dobu mnoha hodin a nepociťuji žádné obtíže.

Dokonce se mi již několikrát stalo, že kontaktní čočky mé oko ochránily před poraněním, když kůň švihl ocasem nebo mi nějaký předmět spadl do oka. Vzhledem k tomu, že u koní se člověk pohybuje v hodně prašném prostředí, čas od času dojde k mírnému zánětu nebo vzniku tzv. ječného zrna. Také se občas stává, že mi kontaktní čočka vypadne z oka nebo se případně zkroutí. Někdy při nadměrném soustředění při parkuru, kdy ještě vítr oko vysuší, se může stát, že jezdec čočku vymrkne. Ale stalo se mi to za celý život pouze párkrát a ve srovnání s výhodami kontaktních čoček, jsou tyto drobné mrzutosti spíše k pousmání.

Foto archiv Anny Reinbergerové

